

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Proaemivm

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

PROAEMIVM.

De origine Orationis quadraginta

CAPVT I.

ETVS in S. Ecclesia fuit
 consuedo (vti recte notat
 Tertullianus) quod primi
 illi ac feruentes Chri-
 stiani, ad orationem faci-
 endam ante sepulchra & memorias
 Martyrum, aut in alio pio & ad hoc ex-
 exercitium comodo loco simul congre-
 garentur. Hæc autem orandi methodus
 appellabatur statio, cuius non semel
 mentionem faciunt S. Leo, S. Gregorius
 & alij: quod nomen translatum fuit à
 stationibus, in bello fieri solitis, vbi
 singulis noctibus quidam ex militibus
 successiuas agunt excubias siue vigili-
 as, excubantque & inuigilant, ne ho-
 stes ex inopinato castra adoriantur, &
 exercitum nihil tale opinantem pro-
 fligent. Ita & hi Christiani, qui ad Mar-
 tyrum sepulchra congregabantur, vi-
 gilant.

PROAEMIVM.

gilando & orando, quaedam quasi spiri-
rituales vigilias agebant, quibus reli-
quum Christianismum ab infidijs dae-
monium turabantur.

Hoc orationis genus, quibus quaque
hebdomada diebus fiebat, feriis videli-
cet quarta, in memoriam venientis
Christi: & feria sexta in memoriam
crucifixionis eius. Alijs etiam tempo-
ribus frequenter ad preces fundendas
conueniebant, aliquando longiores, al-
liquando breuiores, prout mysteria
quibus applicabantur, postulabant.
Quare erat apud eos oratio quaedam,
quae quinque horis, ad honorem quin-
que vulnerum Christi, durabat: & ea
appellabatur oratio quinq; horarum.
Erat & alia septem horarum: alia duod-
decim: Alia integrae diei, quarum vna-
quaeque cuidam mysterio vitae ac pas-
sionis Christi seruebat.

Inter omnes autem nulla fuit celebri-
or, oratione quadraginta horarū, pro-
pterea quod numerum hunc in utroq;
testamento valdè celebrem extitisse, &
in eo numero multa miranda opera à
Deo patrata fuisse constet. Quadragin-
ta enim

PROAEMIVM.

ta enim diebus pluit D. E. V. S. super terram, quando generali eluione totum genus humanum, praeter illos qui in arca erant, deleuit, vt terram mundaret. Post quadraginta dies Noë aperuit arcam. Quadraginta diebus Moyses fuit in monte Synai, antequam legem acciperet. Quadraginta annis populus Israeliticus in solitudine manna pastus fuit. Quadraginta diebus Helias vsque ad montem Dei Oreb ambulauit. Quadraginta diebus & quadraginta noctibus Christus ieiunauit. Et post resurrectionem quadraginta diebus cum discipulis suis ad fidem illorum confirmandam mansit: deinde coelos ascendit. Sunt & alia sacrae scripturae loca, in quibus quadragenarij huius numeri mentionit, quae bpenitatis causa praetereo.

Itaque orationis quadraginta horarum prima origo fuit, quadragenarius hic numerus in sacris literis propter eximia haec opera & mysteria in eo peracta, celeberrimus: Et quamuis oratio quadraginta horarum, cuiuslibet horum mysteriorum in quadragenario numero peractorum attribui possit: nihilominus

PROAEMIVM.

minus illa specialius, ex ea populi
Christiani deuotione, mihi ortum, ac
que initium habuisse videtur, quod eam
ad memoriam quadraginta horarum,
quibus Christus in sepulchro iacuit, ap-
plicarent. Cuius, istud non obscurum
indiciū est, quod in hebdomada san-
cta fieri consueuerit, quemadmodum
& hodie aliquibus in locis eodem tem-
pore in vfu est, vt tum dona coelestia, &
peccatorum suorum praeceptorum ven-
niam impetrent, ad quae oratio opti-
mum & efficacissimum est medium.

*De virtute & efficacia Orationis qua-
draginta horarum.*

CAPITVLVM II.

IN sacro hoc exercitio orationis
quadraginta horarum, quae Neapoli
& per totam Italiam frequentatur,
quina concurrunt conditiones, quae
illud DEO acceptissimum, & ad illius
auxilium & gratiam impetrandam po-
tentissimum reddunt.

Primo. Exercitium hoc, est exerci-
tium

PROAEMIVM.

tiū orationis, quæ quam DEO grata
& iucunda sit, quamque efficax me-
dium ad attrahendam e cœlo in nos
diuinam misericordiam, testis est Ser-
uator noster, qui multa & illustria e-
ius exempla nobis reliquit. Cum e-
nim eam iam inde à prima infantia tan-
quam maximi momenti rem comple-
xus esset, retinuit eam deinde per to-
tam vitam & semper illius feruentissi-
mus amator extitit: ita vt non tantum
oraret in templo, sed etiam in monti-
bus & desertis locis. Nec contentus
erat multas diei horas diuino huic ex-
ercitio impendisse, verum etiam no-
ctes integras, vt S. Lucas cap. 6. testa-
tur, iungebat. Et, quod magis obstu-
pendum est, etiam in cruce inter acer-
bissima quæ patiebatur tormenta pre-
ces fudit, ac denique orans mori volu-
it: posteaquam enim pro Crucifixori-
bus suis precatus esset, & spiritum
suum in manus Patris commendasset,
expirauit. Præter insignia hæc exem-
pla, sæpe etiam ad frequentem oratio-
nem efficacibus verbis nos cohortatur:
contestans nos, si ianuam diuinæ mi-
seri-

PROAEMIUM.

fericordiae nobis aperiri, si à tenta-
tionibus eximi, si gratias & dona cœ-
lestia consequi velimus, opus esse vt
per orationem pulsemus, atque fer-
uentibus precibus hæc à Deo impetra-
re conemur. Demum vt Christus no-
bis demonstraret, quam oratio nobis
necessaria, sibi que grata & iucunda fo-
ret, præter tot exempla & admonitio-
nes, voluit etiam ipse Magister no-
ster esse in hoc orationis exercitio, at-
que nos de orandi metho do instruere,
quemadmodum apud Matth. cap. 6.
legi potest, vbi, discipulis quo-
modo orare debeant, interroganti-
bus, orationem Dominicam præscri-
bit.

Conditiones verò quæ orationem
quadraginta horarum ad impetranda
à DEO quæ petimus, efficacem consti-
tuunt: hæc sunt.

Prima est, quod sit publica: Ora-
tio autem publica, quæ à multis simul
funditur, multo efficacior est ad con-
sequenda cœlestia dona, quam ea quæ
priuatim ab vnoquoque concipitur,
quamuis enim hæc, si ardenti studio,
§ in

PROAEMIVM.

& in spiritu humilitatis fiat, ad impetrandum diuinum auxilium apta sit, nihilominus oratio quæ à multis simul funditur, apud DEVM potentior est. Quod S. Chrysostomus confirmat, qui nonnullis, idcirco à frequentatione Ecclesiarum se abstinere affirmantibus, quod quisque domi suæ preces ad DEVM fundere posset, ita respondet: id quidem verum esse, sed facilius gratiam aliquam à Rege impetrari, quando vniuersa simul ciuitas coram Rege prostrata eam postulat, quàm si pro ea omnes singulatim Regi supplicent.

Secunda conditio est, quod sit continua. Quando ab arcibus alicuius oppugnatione nunquam desistitur, facile expugnatur: ita & oratio quæ pugna non absurde comparatur, quando continua est & feruens, DEVM expugnat, & diuinam clementiam nobis reddit propitiam. Cuius duo apud Lucam cap. 11. & cap. 18. illustria extant exempla. Prius est, de amico cuius perseverans importunitas, alte-

PROAEMIVM.

rum amicum de nocte surgere, & panes quotquot habebat necessarios, ei dare compulit. Posterius est de vidua, quæ tandem iudicem precibus interpellare non cessavit, quousque tandem voti sui compos facta est. Et Exodi cap. 17. aliud non minus præclarum de eadem in oratione perseverantia exemplum legimus: illic enim cum populus Israëliticus contra Amalechitas præliaretur, Moysen manus ad Dominum erigente, Israël vincebat, eisdem verò propter lassitudinem demittente, vincebatur; sed tandem factum est, ut Aaron & Hur manus MOYSI sustentantibus, sicque facientibus ut continua illius esset oratio, populus Israëliticus perfectam de Amalechitis consequeretur victoriam. His duabus conditionibus constitit oratio illa, quæ pro S. Petro quando ab Herode in carcerem coniectus fuerat, fundebatur. Sic enim de illa scriptum est in Act. Apost. cap. 12. *Oratio autem fiebat sine intermissione, ab Ecclesia ad DEVM pro eo: & propterea exaudiri meruit, & Petrus &*
 car-

PROAEMIVM.

carcere per Angelum miraculosè liberatus est.

Tertia conditio est, quod fiat in Ecclesia. Non equidem ignoro, orationem quolibet loco fufam, DEO acceptam esse, modo id fiat in spiritu, vti orandum esse Christus ait ad Samaritanam: sed ea quæ in Ecclesia funditur, nescio quid habet amplius energiam, propterea quod ad hunc finem Ecclesiam potissimum constructa & sacrata fuerint. Præterea Ecclesia est domus DEI: qui ergo DEVM in domo sua orat, videtur gratiam aliquam inde à DEO postulare, sed qui pergit ad Ecclesiam orandi causa, domum DEI ingreditur, vt ab eo præsentè gratiam aliquam aut beneficium poscat: ideoque faciliore negotio id videtur impetraturus. Adde quod non sine mysterio, Spiritus sanctus in sacris literis Ecclesiam, domum appellet orationis, sicut legimus Matth. cap. 21. & Luc. cap. 19. de qua etiam 2. Paralip. cap. 7. dicit DEVS, *Oculi mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad orationem eius, qui in loco isto orauerit.*

Quar-

PROAEMIVM.

Quarta conditio est, quod fiat coram venerabili Sacramento, quod eo tempore foras extra tabernaculum exponitur, vt supplicationes singulorum excipiat, & quæ postulant, eis largiatur. Multum enim ad perfectâ orationem inuat, sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti conspectus: in illius enim præsentia populus est modestior, deuotior, attentior atque feruentior: ideoq; oratio sic fusa ad impetranda quæ petimus, efficacissima est.

Quinta & vltima conditio est: quod oratio quadraginta horarum propter quadragenarium numerum, in sacris literis, vti antea expoluimus, celebratissimum, & multis mysterijs grauidum, mystica sit.

De methodo orationem quadraginta horarum vtiliter instituendi.

CAPVT III.

CIVM exercitium hoc, vt paulò ante declarauimus, DEO gratissimum, & nobis fructuosissi-

PROAEMIVM.

num sit, condecens etiam est, ut à nobis benè ac rectè fiat. Ad illud autem rectè peragendum duo necessaria sunt. Primum est locus commodus, pius, & ornatus competenti numero candelarum, & imaginum earum maximè quæ Dominiæ Passionis mysteria repræsentant: in quo nullus sit inconditus strepitus, viri separati sint à mulieribus, magnus sit hominum ad orationem faciendam confluxus, vbi demum sermones aliqui breues, qui populum ad deuotionem & meditationem excitent, habeantur. Alterum ad orationem quadraginta horarum rectè instituendam necessarium, est deuotio, sine qua oratio languet. Ad excitandam verò in nobis hanc deuotionem, & tempus quo ibi moram facimus vtiliter & cum aliquo rerum diuinarum gustu expendendum, præsentem composui libellum, ut in eo vnicuique materiam in sancto hoc exercitio quantum velit moram trahendi suppeditarem.

Super omnia verò plurimum prodest ad hanc orationem accedere munda cum conscientia, & ab omni peccato libera,

PROAEMIUM

bera, ideoque bonum esset, prius confiteri, aut de peccatis ut minimum contemneri, sic enim in gratiam DEI homo rediret & facilius exauditur. Laudabile præterea foret, ut ad Ecclesiam orationis faciendæ gratia pergens, Angelum custodem, aut alium ex Sanctis ad quem specialia deuotione afficeretur, inuocaret, ad assistendum sibi in sancto hoc exercitio: Et ut breuiter concludam, in quo quis alacrius, & feruentius orationem suam peregerit, eò facilius exaudietur.

Authoris in presenti Libello intentione.

CAPVT IV.

Intentio mea, in hoc opusculo (amicè Lector) est, illis opitulari, qui ad orationem quadraginta horarum ètè instituendam iuuari cupiunt. Et quia mentis euagatio nostras orationes inutiles & inspidas reddit: ea autem, ut plurimum inde accidit, quod intellectus noster rerum considerandarum copia destituatur, idcirco exercitia quædam

PROAEMIVM

dam spiritualia confeci, quæ rerum varietatem ad mentem stabiliendam, ne vagabunda in alias inutiles cogitationes oberraret, continerent.

Veruntamen ea parum vel nihil tibi proderunt, si tu ex parte tua, quod debes, non feceris, hoc est, nisi serio ad orationem te applicaueris, & eo tempore omni alteri negotio, inutiliq; cogitationi valedixeris; cogitans nimirum te coram diuina maiestate consistere, quæ non modo quid extra te, sed etiam quid intra te geratur, penitissimè inspicit.

Hoc igitur opusculum quadraginta complectitur exercitia spiritualia, totidem horis respondentia de sanctissimo Eucharistiæ sacramento, quod mihi maximè ad propositum facere visum est, quoniam oratio hæc in venerabilis Sacramenti, à quo gratias omnes sperare possumus, præsentia peragitur. In vnoquoque horum exercitiorum primum quinque puncta ad meditandum de sanctissima Eucharistia posui. Deinde colloquium eiusdem meditationis. Tertio, orationem in qua gratia
quæ-

PROAEMIVM.

quædam meditationi siue colloquio conformis postulatur. Quarto, vnum vel plura miracula de venerabili Sacramento. Quinto, documentum ex eodem miraculo desumptum.

Sexto & vltimò pro quibus orandum fit innuitur; charitas enim Christiana requirit, vt posteaquam pro nobis orauimus, pro proximis etiam DEVM precemur. Et quia nonnullis forsitan magis placebit, eo tēpore in sacratissima Christi passione meditanda versari, ea propter in fine huius libelli quadraginta puncta de eadem Dominica passione adiunxi, vnicuique horæ vnum punctum attribuēdo, quæ breuissima sunt, tum ne opus hoc nimium excresceret, tum quod alij libri talibus meditationibus pleni sint.

EXER-